

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่ากลุ่มผู้พักอาศัยภายในโครงการสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้พักอาศัยวัยกำลังศึกษา และกลุ่มผู้พักอาศัยวัยทำงานทั้งเพศหญิง และเพศชาย โดยผู้พักอาศัยภายในห้องพักมีจำนวน 1 คน, 2 คน, 3 คน และ 4 คน ห้องพักอาศัยภายในโครงการมี 2 ขนาดคือ คือ ขนาด 14.04 ตารางเมตร (2.60 x 5.40) ซึ่งเป็นห้องธรรมดา และ 11.88 ตารางเมตร (2.20 x 5.40 เมตร) ซึ่งเป็นห้องหัวมุม

กลุ่มผู้พักอาศัยภายในโครงการโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยกำลังศึกษา ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 20-22 ปี โดยมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 4,501-7,500 บาทต่อเดือน และมีผู้พักอาศัยภายในห้องพักจำนวน 2 คน เนื่องจากต้องการให้เพื่อร่วมห้องช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักอาศัย อีกกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มผู้พักอาศัยวัยทำงาน ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 25-28 ปี มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่มีผู้พักอาศัยภายในห้องพักจำนวน 1 คน จากการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำเสนอสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

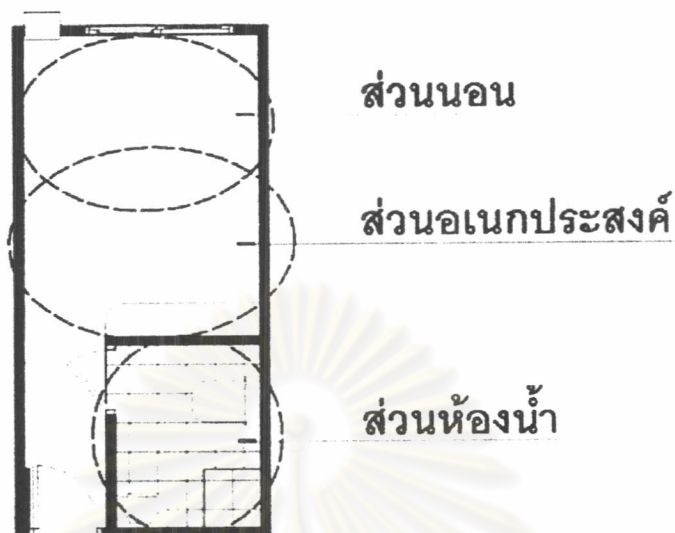
6.1 สรุปผลการวิจัย

6.1.1 ลักษณะการใช้สอยพื้นที่ภายในห้องพักอาศัย

สามารถแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักออกเป็น 3 ส่วน คือส่วนนอน, ส่วนอเนกประสงค์ และส่วนห้องน้ำดังแผนภาพต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6.1 การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ภายในห้องพักของกลุ่มผู้พักอาศัย

จากแผนภาพที่ 6.1 ผู้พักอาศัยมีการใช้สอยพื้นที่ส่วนอเนกประสงค์มากที่สุด เนื่องจากพื้นที่ในส่วนนี้ จะมีการประกอบกิจกรรมหลายอย่าง ซึ่งมีการซ้อนทับกัน ตำแหน่งของพื้นที่อเนกประสงค์จะอยู่บริเวณกลางห้อง จึงทำให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวก โดยกิจกรรมที่ใช้พื้นที่ส่วนนี้คือ นั่งเล่น, พักผ่อน, รับประทานอาหาร, รับรองเพื่อนฝูง, รับประทานอาหาร และทำงานเป็นต้น หากมีจำนวนผู้พักอาศัยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป พื้นที่ส่วนนี้จะมีการปรับเปลี่ยนเป็นส่วนนอน โดนส่วนใหญ่พื้นที่ส่วนนอนจะมีตำแหน่งอยู่ด้านในสุดของห้อง เนื่องจากมีลักษณะการเข้าถึงยากกว่า จึงให้ความรู้สึกถึงความเป็นส่วนตัว

จากการศึกษาพบว่าลักษณะการใช้สอยพื้นที่ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของกลุ่มผู้พักอาศัยดังต่อไปนี้

6.1.1.1 เพศ ซึ่งเพศหญิง และเพศชายจะมีการใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีการใช้สอยพื้นที่มากกว่าเพศชาย ส่วนเพศหญิง และเพศชายที่พักอาศัยอยู่ร่วมกันมีการใช้พื้นที่มากกว่ากลุ่มผู้พักอาศัยที่มีจำนวนผู้พักอาศัย 2 คนเท่ากันแต่เป็นเพศเดียวกัน เนื่องจากเพศที่แตกต่างกันพักอาศัยอยู่ร่วมกัน จะมีการใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ที่แยกกัน เพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัวและเมื่อเฟอร์นิเจอร์มีมากขึ้น จึงทำให้มีการใช้สอยพื้นที่มากตาม

6.1.1.2 สภาพทางสังคม คือวัยกำลังศึกษา และวัยทำงาน มีความแตกต่างกันในการแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก กลุ่มผู้พักอาศัยวัยทำงานมีความต้องการใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ และมีการจัดวางที่เป็นระเบียบ สามารถใช้ตำแหน่งในการจัดวางเฟอร์นิเจอร์เป็นตัวเองแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก

6.1.1.3 จำนวนผู้พักอาศัยภายในห้องพัก จะทำให้มีความต้องการในการใช้สอยพื้นที่ และเฟอร์นิเจอร์ที่แตกต่างกัน เมื่อมีจำนวนผู้พักอาศัยมากในขณะที่พื้นที่ภายในห้องพักมีขนาดเล็ก จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้สอยพื้นที่ กับจำนวนผู้พักอาศัยไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกัน จึงส่งผลให้การใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ มีจำนวนลดน้อยลง เนื่องจากถูกจำกัดด้วยพื้นที่

6.1.2 กิจกรรม และการจัดผังภายในห้องพักอาศัย

พบว่า การประกอบกิจกรรมภายในห้องพักอาศัย สามารถแบ่งเป็นการประกอบกิจกรรมในพื้นที่ส่วนนอน, ส่วนอเนกประสงค์ และส่วนห้องน้ำ ซึ่งสามารถแบ่งกิจกรรมตามพื้นที่ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 กิจกรรมในพื้นที่ส่วนต่างๆภายในห้องพัก

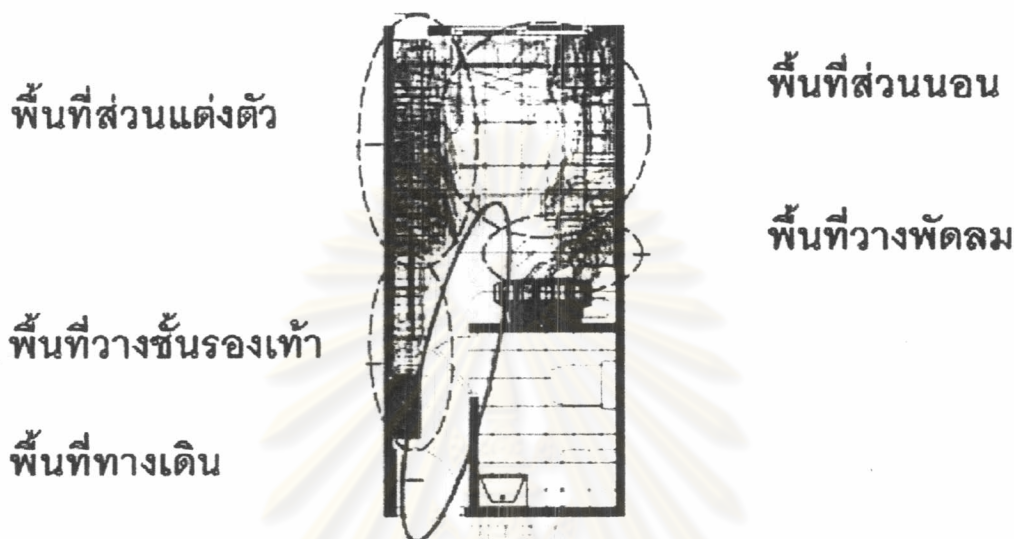
ส่วนนอน	ส่วนอเนกประสงค์	ส่วนห้องน้ำ
นอน	แต่งตัว	ชำระร่างกาย และขับถ่าย
แต่งตัว	นั่งเล่น หรือพักผ่อน	ซักผ้า
พักผ่อน/นั่งเล่น	อ่านหนังสือ	ตากผ้า
อ่านหนังสือ	ทำการบ้าน หรือทำงาน	ล้างจาน
ดูโทรทัศน์	ดูโทรทัศน์	
รีดผ้า	รับรองเพื่อนฝูง	
	รับประทานอาหาร	
	ทำกับข้าว	
	เล่นเกมส์	
	รีดผ้า	

จากตารางที่ 6.1 สามารถสรุปได้ว่ามีการซ้อนทับกันของการประกอบกิจกรรมบนพื้นที่ในแต่ละส่วน โดยมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่เพื่อหมุนเวียนการประกอบกิจกรรม หรือมีบางกิจกรรมที่ใช้งานไม่ตรงตามพื้นที่ เช่นมีการซักผ้า, ล้างจาน และตากผ้าในพื้นที่ส่วนห้องน้ำ

เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้สอยภายในห้องพัก โดยส่วนใหญ่เป็นลักษณะที่สะดวกในการขนย้ายเมื่อมีการย้ายที่อยู่อาศัย และมีน้ำหนักเบา เฟอร์นิเจอร์ที่มีการใช้สอยมากที่สุด คือ พูก หรือเตียงของทางโครงการ ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้พักอาศัยภายในห้องพัก, ตู้เสื้อผ้าของทางโครงการ, ชั้นวางรองเท้า และ

พัฒน์ จากการซ้อนทับกันของผังห้องของผู้พักอาศัยภายในโครงการ ทำให้สามารถทราบถึง ตำแหน่งการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 6.2 ตำแหน่งการจัดวางผังภายในห้องพัก

จากแผนภาพที่ 6.2 พื้นที่ทางเดินภายในห้องพักเริ่มจากพื้นที่หลังประตูทางเข้า-ออกจนถึง บริเวณหน้าประตูห้องน้ำ หรือบริเวณเคาน์เตอร์ปูนของทางโครงการ และพื้นที่ที่เหลือบริเวณกลาง ห้อง เป็นพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรม ซึ่งตำแหน่งการจัดวางพูก หรือเตียงของทางโครงการ โดย ส่วนใหญ่จะจัดไว้ด้านในสุดของห้อง ซิดริมผนังด้านที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกับประตูทางเข้า-ออก เมื่อไม่มีการใช้พูกวางพื้นสำหรับนอน ผู้พักอาศัยจะพับเก็บเข้าที่ และใช้พื้นที่นั้นๆเป็นพื้นที่อเนกประสงค์ โดยที่จะมีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์เริ่มจากหลังประตูทางเข้า-ออก ไปจนถึงมุมผนังอีกด้านหนึ่ง มีการ จัดวางตู้เสื้อผ้าอยู่ริมผนังบริเวณกลางห้องจนถึงมุมผนังห้องอีกด้านหนึ่ง และมีการจัดวางชั้นวาง รองเท้าอยู่บริเวณหน้าประตูห้องน้ำ หรือหลังประตูทางเข้าออก

จากการศึกษาพบว่าการจัดผังภายในห้องพัก และการใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ขึ้นอยู่กับความ แตกต่างกันของกลุ่มผู้พักอาศัย ดังต่อไปนี้

6.1.2.1 เพศ ซึ่งความแตกต่างกันของเพศส่งผลให้เกิดความต้องการใน การใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ที่แตกต่างกัน เพศหญิงมีความต้องการในการใช้สอยเฟอร์นิเจอร์สำหรับเก็บ ของมากกว่าเพศชาย

6.1.2.2 สภาพทางสังคม คือวัยกำลังศึกษา และวัยทำงาน ซึ่งกลุ่มผู้พัก อาศัยวัยทำงานจะมีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์เป็นระเบียบมากกว่ากลุ่มผู้พักอาศัยวัยกำลังศึกษา โดย มีการใช้ตำแหน่งการจัดวางเป็นตัวเองแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน เพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัว

6.1.2.3 จำนวนผู้พักอาศัยภายในห้องพัก ซึ่งจะมีการซ้อนทับกันของการประกอบกิจกรรมบนพื้นที่ในแต่ละส่วน โดยมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่เพื่อหมุนเวียนการประกอบกิจกรรม เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้พักอาศัยภายในห้องพัก โดยที่ผู้พักอาศัยที่มีการพักอาศัยอยู่คนเดียว จะมีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์แบบอิสระ และมีระยะห่างของตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์วางห่างจากกัน สำหรับผู้พักอาศัยที่มีจำนวน 2-3 คน จะมีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ชิดริมผนังด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้เหลือพื้นที่โล่งบริเวณกลางห้องสำหรับประกอบกิจกรรมได้

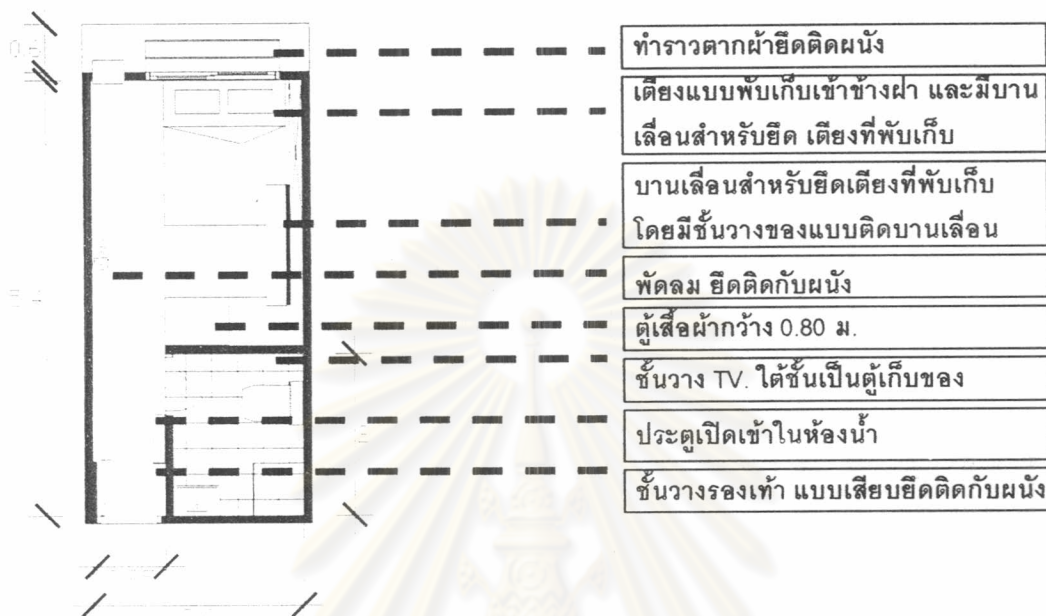
6.1.2.4. ความสัมพันธ์ของผู้พักอาศัยภายในห้องพัก กลุ่มผู้พักอาศัยที่มีความสัมพันธ์แบบครอบครัวจะมีการเลือกใช้สอยเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เพื่อสามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่เพื่อให้เหลือพื้นที่โล่ง และประกอบกิจกรรมอื่นๆต่อไป จะมีลักษณะการจัดผังภายในห้องพักที่เป็นระเบียบ มีการจัดเฟอร์นิเจอร์ชิดริมผนังด้านใดด้านหนึ่ง มีการแบ่งสัดส่วนพื้นที่ภายในห้องค่อนข้างชัดเจน เพื่อให้ทุกคนภายในห้องพักสามารถประกอบกิจกรรมได้พร้อมๆกัน

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ และสรุปผลจากการวิเคราะห์ ได้พบปัญหาในการใช้สอยพื้นที่และการจัดผังภายในห้องพักของกลุ่มผู้พักอาศัย ตลอดจนความต้องการในการใช้สอยพื้นที่เนื่องจากพื้นที่ภายในห้องพักมีขนาดเล็ก ซึ่งทำให้การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพักค่อนข้างยาก ดังนั้นจึงสามารถเสนอแนะแนวทางในการออกแบบการจัดผังห้องพักอาศัย เพื่อตอบสนองการใช้สอยของกลุ่มผู้พักอาศัยจำนวน 1-2 คน ที่เหมาะสมดังนี้

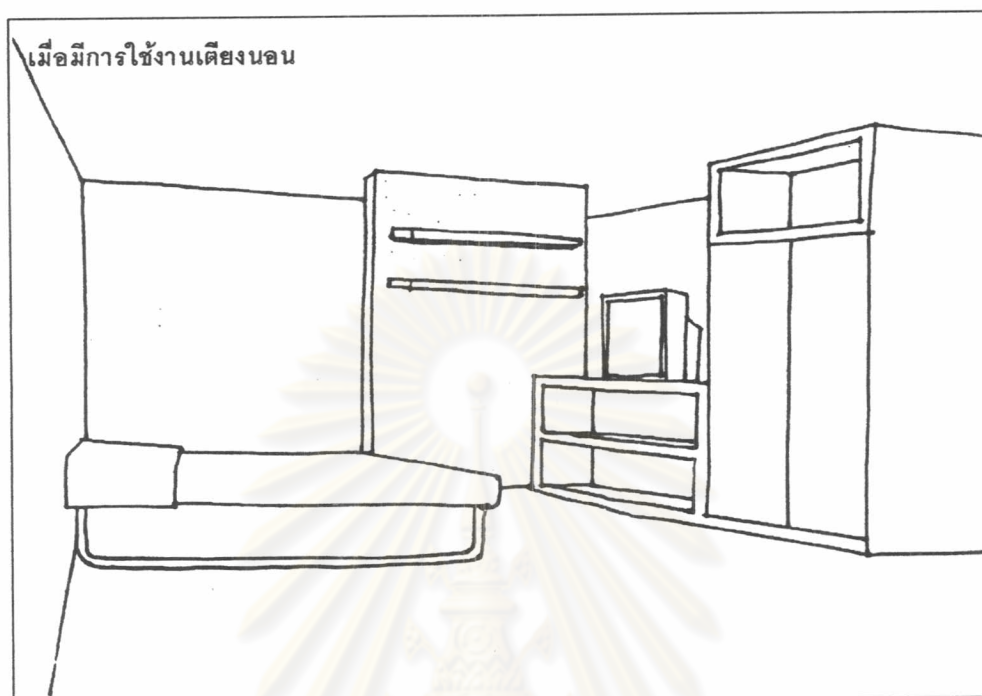
ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6.3 แนวทางการปรับปรุง และการจัดผังห้องพักอาศัยของทางโครงการ สำหรับผู้พักอาศัยจำนวน 1-2 คน

จากแผนภาพที่ 6.3 เป็นการจัดผังภายในห้องพักให้มีการใช้สอยพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ เพื่อแก้ปัญหาไม่มีพื้นที่สำหรับตากผ้า จึงเลือกใช้วิธียึดราวตากผ้าติดกับผนังห้องด้านนอก เตียงที่เลือกใช้ เป็นเตียงที่มีลักษณะพับเก็บเข้าข้างฝาได้เมื่อไม่มีการใช้งาน และเลื่อนบานไม้ไปปิดเตียงที่พับเก็บเพื่อยึดเตียงไม่ให้หล่นลงมา โดยบานเลื่อนจะมีชั้นวางของยึดติดกับบาน พัดลมจะยึดติดกับผนัง และจัดให้มีตู้เสื้อผ้า และชั้นวางโทรทัศน์เป็นเฟอร์นิเจอร์ชิ้นเดียวกัน ประตูห้องน้ำปรับให้มีการเปิดเข้าไปในห้องน้ำ เนื่องจากประตูเดิมเปิดออก ทำให้ขวางทางเดินภายในห้อง และเวลาอาบน้ำ น้ำจะกระเด็นโดนประตู เวลาเปิดประตูออกจะทำให้น้ำหยดตามพื้นห้อง และจัดให้มีชั้นวางรองเท้าติดผนังบริเวณประตูทางเข้า-ออก จะสังเกตได้ว่า การปรับปรุง และการจัดผังห้องจะเน้นการจัดเฟอร์นิเจอร์ และใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในแนวตั้ง ซึ่งจากการการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดผังในแนวราบ จึงทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในแนวราบได้อย่างเต็มที่ ซึ่งการปรับปรุง และการจัดผังห้องพักอาศัยมีรูปแบบดังนี้

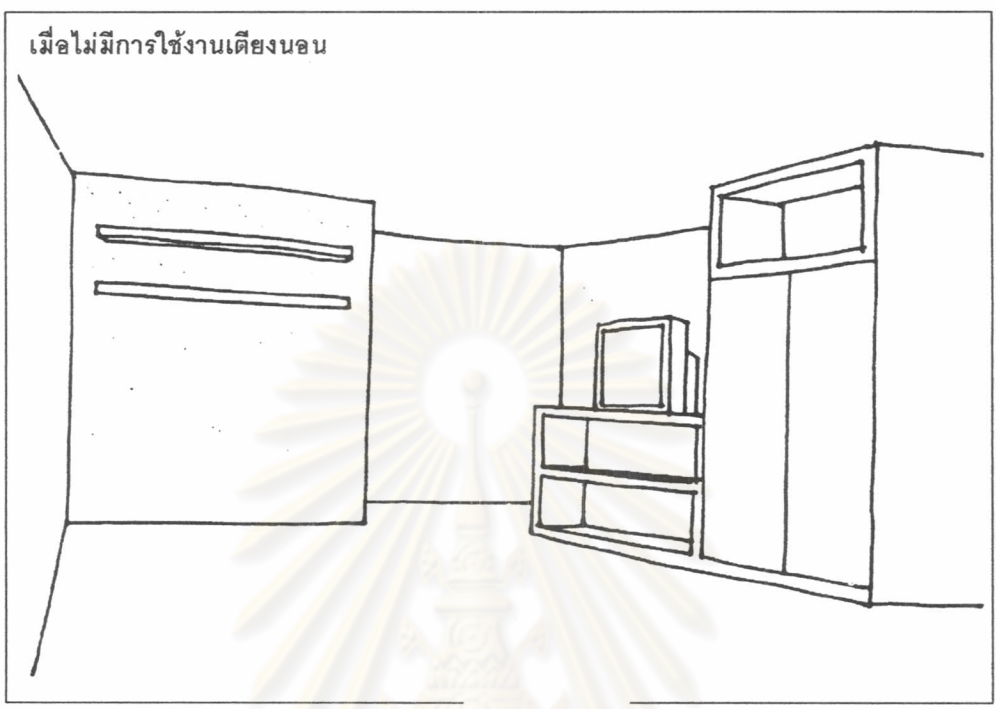
แผนภาพที่ 6.4 รูปแบบการปรับปรุง และการจัดผังห้องพักของทางโครงการ ขณะมีการใช้งานเตียงนอน

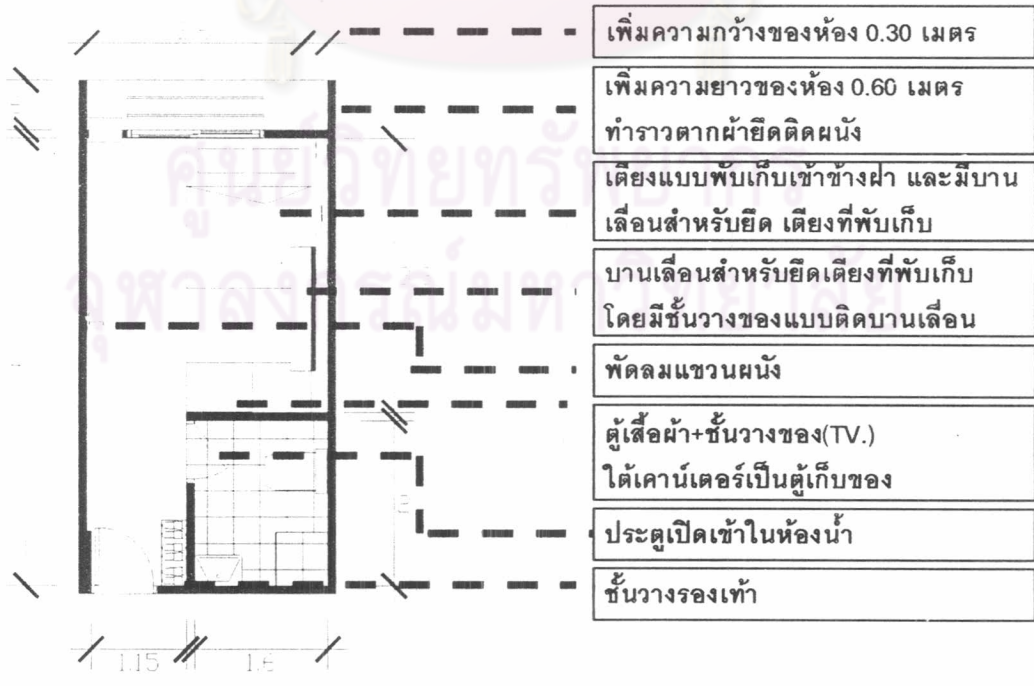
แผนภาพที่ 6.5 รูปแบบการปรับปรุง และการจัดผังห้องพักของทางโครงการ ขณะต้องการใช้พื้นที่เพื่อประกอบกิจกรรม

แผนภาพที่ 6.6 รูปแบบการปรับปรุง และการจัดผังห้องพักของทางโครงการ ขณะใช้งาน พื้นที่โล่งภายในห้องพัก

แผนภาพที่ 6.7 รูปแบบการปรับปรุงขนาดห้องพัก และการจัดผังภายในห้องพักห้องพัก

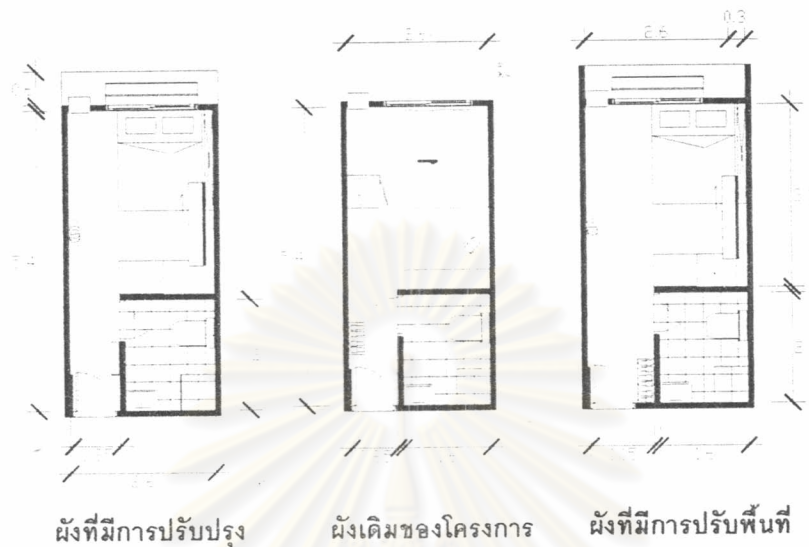

จากแผนภาพที่ 6.7 เป็นห้องพักอาศัยที่มีการปรับพื้นที่ภายในห้องพักอย่างน้อยที่สุด โดยขยายความกว้างของห้องพักเพิ่มขึ้นไปอีก 0.30 เมตร ซึ่งจะช่วยให้ทางเดินบริเวณประตูทางเข้า-ออกกว้างขึ้น และใช้พื้นที่ส่วนที่กว้างขึ้นมานั้นวางชั้นวางรองเท้า ประตูห้องน้ำปรับให้มีการเปิดเข้าไปในห้องน้ำ เนื่องจากประตูเดิมเปิดออก ทำให้ขวางทางเดินภายในห้อง และเวลาอาบน้ำ น้ำจะกระเด็นโดนประตู เวลาเปิดประตูออกจะทำให้ น้ำหยดตามพื้นห้อง ภายในห้องน้ำปรับเปลี่ยนอย่างถาวร ให้เป็นเคาน์เตอร์อ่างล้างมือ เนื่องจากสามารถปรับเปลี่ยนการใช้สอยสำหรับล้างจานได้ และได้เคาน์เตอร์จัดทำเป็นตู้สำหรับเก็บของ, เก็บจาน หรืออุปกรณ์สำหรับซักผ้าได้ ทำการปรับชั้นวางโทรทัศน์ให้มีความลึก 0.60 เมตร ข้างใต้จัดให้มีชั้นวางของ และจัดให้มีตู้เสื้อผ้าเป็นเฟอร์นิเจอร์ขึ้นเดียวกับชั้นวางโทรทัศน์ โดยมีความกว้าง 0.85 เมตร ซึ่งกว้างกว่าตู้เสื้อผ้าเดิม และภายในตู้จัดให้มีชั้นวางของ หรือลิ้นชักตามความเหมาะสม พัดลมที่ใช้เป็นลักษณะติดผนัง ซึ่งสามารถช่วยประหยัดพื้นที่ได้ การจัดผังภายในห้องพักมีการเน้นการใช้พื้นที่ในแนวตั้ง เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในแนวราบได้อย่างเต็มที่ ซึ่งภายในห้องพักที่มีการปรับปรุงนี้มีพื้นที่ทั้งหมด 15.37 ตารางเมตร หักพื้นที่ส่วนห้องน้ำ 3.40 ตารางเมตร เหลือพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก 11.97 ตารางเมตร และจัดให้มีช่องประตู และหน้าต่าง 1 ใน 10 ของพื้นที่ภายในห้องพัก คือมีพื้นที่ประมาณ 1.20 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เช่าได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น ดังนั้นควรจะมีพื้นที่ภายในห้องพักที่น้อยที่สุดอยู่ที่ 12.00 ตารางเมตร ซึ่งสอดคล้องกับ พรบ.ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่ภายในห้องพักอาศัยไม่น้อยกว่า 12.00 ตารางเมตร เมื่อเปรียบเทียบผังห้องพักของทางโครงการ กับผังที่มีการปรับปรุง สามารถแสดงพื้นที่ได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6.8 เปรียบเทียบผังห้องพักเดิม กับผังที่มีการปรับปรุง

จากแผนภาพที่ 6.8 พบว่าผังที่มีการปรับปรุง และผังที่มีการปรับพื้นที่ มีการจัดพื้นที่ได้
 อย่างเป็นสัดส่วน และมีที่ว่างที่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มที่

ภายในห้องพักที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก หากต้องการให้ผู้พักอาศัยสามารถประกอบกิจกรรมได้
 อย่างเต็มที่ ทางโครงการควรจัดพื้นที่สำหรับการประกอบกิจกรรมของผู้พักอาศัยบางกิจกรรม
 เพื่อช่วยลดการประกอบกิจกรรมของผู้พักอาศัยภายในห้องพัก เช่น พื้นที่สำหรับรับประทานอาหาร
 ส่วนกลาง หากทางโครงการมีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับรองรับกิจกรรมนี้ จะสามารถช่วยลดการใช้
 สอยพื้นที่ของผู้พักอาศัยภายในห้องได้ และจะช่วยลดปัญหาของผู้พักอาศัยที่ไม่ต้องล้างจานในอ่าง
 ล้างมือภายในห้องน้ำ การล้างจานในอ่างล้างมือทำให้เศษอาหารอุดตันท่อ ซึ่งเป็นสาเหตุของ
 ปัญหาท่อน้ำอุดตัน เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย